

Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 378/2007 al Consiliului în ceea ce privește normele de aplicare a modulării voluntare a plăților directe în cadrul politicii agricole comune

COM(2010) 772 final – 2010/0372 (COD)

(2011/C 132/16)

Raportor unic: **dl Luís MIRA**

La 18 ianuarie 2011, în conformitate cu articolul 43 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul European și Consiliul au hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 378/2007 al Consiliului în ceea ce privește normele de aplicare a modulării voluntare a plăților directe în cadrul politicii agricole comune

COM(2010) 772 final – 2010/0372(COD).

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 28 februarie 2011.

În cea de-a 470-a sesiune plenară, care a avut loc la 15 și 16 martie 2011 (ședința din 15 martie 2011), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 176 de voturi pentru, 2 voturi împotriva și 14 abțineri.

1. Concluzii și recomandări

1.1 Alinierea Regulamentului (CE) nr. 378/2007 (modularea voluntară a plăților directe în cadrul politicii agricole comune) la Tratatul de la Lisabona face distincție între competențele delegate Comisiei de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, care completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale actului legislativ (acte delegate) și competențele de executare conferite Comisiei de a adopta condiții unitare de punere în aplicare a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii (acte de punere în aplicare). CESE acordă o mare importanță proceselor de consultare a părților interesate și a statelor membre care au loc la elaborarea actelor europene și solicită menținerea acestora.

1.2 CESE este de acord cu ideea că sumele nete care rezultă din aplicarea modulării voluntare trebuie stabilite de Comisie, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, fără a fi asistată de un comitet, pentru a se garanta astfel rapiditatea și eficiența procedurilor.

1.3 De asemenea, CESE este de acord că Comisia trebuie împuternicită să adopte, asistată de Comitetul pentru dezvoltare rurală, acte de punere în aplicare în scopul garantării integrării modulării voluntare în programarea dezvoltării rurale.

1.4 Totodată, CESE este de acord să se confere Comisiei competențe de a adopta, asistată de Comitetul pentru fondurile agricole, acte de punere în aplicare în vederea garantării gestionării financiare a modulării voluntare.

2. Observații

2.1 Modularea voluntară este un instrument cu aplicare facultativă care constă în transferul a până la 20 % din sumele totale ale ajutoarelor directe din cadrul primului pilon pentru a fi afectate direct dezvoltării rurale, fără alte redistribuiri. Cu alte cuvinte, suma modulată (provenind din primul pilon) este identică cu suma care „intră” în cadrul celui de-al doilea pilon în fiecare stat membru, fără nicio obligație de cofinanțare.

Portugalia și Regatul Unit au fost singurele state membre care au solicitat aplicarea acestei prevederi, deși Portugalia nu a avut ocazia să o pună în practică, deoarece a ajuns deja la un echilibru între cei doi piloni ai PAC.

2.2 Regatul Unit este așadar singurul stat membru care aplică modularea voluntară, transferând un procent din plățile directe din cadrul primului pilon către dezvoltarea rurală.

Prin acest transfer de sume, Regatul Unit își consolidează pachetul financiar destinat dezvoltării rurale.

2.3 Propunerile Comisiei de modificare a Regulamentului (CE) nr. 378/2007 (modularea voluntară a plăților directe în cadrul politicii agricole comune) vizează următoarele tipuri de modificări:

— modificări legate de alinierea la Tratatul de la Lisabona;

- împuternicirea Comisiei să adopte acte de punere în aplicare pentru a garanta aplicarea uniformă a modulării voluntare a plăților directe în toate statele membre;
- împuternicirea Comisiei să stabilească sumele nete care rezultă din aplicarea modulării voluntare, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, fără a fi asistată de un comitet.

2.4 Tratatul de la Lisabona creează două noi categorii de acte juridice: actele delegate și actele de punere în aplicare.

2.5 Actele delegate: legislatorul delegă Comisiei competența de a adopta acte care modifică anumite elemente neesențiale ale unui act legislativ. Actele delegate pot preciza anumite detalii tehnice sau pot aduce o modificare ulterioară anumitor elemente ale unui act legislativ. Astfel, legislatorul se poate concentra asupra orientării politice și asupra obiectivelor, fără a intra în dezbateri de natură prea tehnică. Cu toate acestea, delegarea are limite stricte, dat fiind că numai Comisia poate fi autorizată să adopte acte delegate. Mai mult, legislatorul stabilește condițiile în care poate avea loc această delegare. Astfel, articolul 290 din Tratatul privind funcționarea UE prevede că Parlamentul European și Consiliul pot revoca o delegare sau îi pot limita durata.

2.6 Actele de punere în aplicare: Tratatul de la Lisabona consolidează și competențele de executare ale Comisiei. În principiu, punerea în aplicare a legislației europene pe teritoriul statelor membre este de competența acestora din urmă. Totuși, anumite măsuri europene trebuie să fie aplicate în condiții unitare în întreaga UE. În aceste cazuri, Comisia poate adopta actele necesare pentru punerea în aplicare a acestor măsuri.

Până la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, competența de executare aparținea Consiliului, care delega Comisiei adoptarea de acte de punere în aplicare. În prezent, articolul 291 din Tratatul privind funcționarea UE recunoaște competența de principiu a Comisiei. Astfel, măsurile europene

care necesită o aplicare uniformă în statele membre autorizează în mod direct Comisia să adopte acte de punere în aplicare.

3. Observații finale

3.1 Cu toate că acest lucru nu ține de alinierea la Tratatul de la Lisabona, CESE reamintește importanța instanțelor de consultare cu părțile interesate din societatea civilă, și anume grupurile consultative. Este indispensabil ca aceste instanțe de schimb să nu fie puse sub semnul întrebării, căci ele dețin un rol esențial în transmiterea către Comisie a cunoștințelor de specialitate și a pozițiilor adoptate, facilitând totodată, pentru părțile implicate, procesul de familiarizare precoce cu legislația în curs de elaborare.

3.2 CESE constată că linia de demarcație dintre actele delegate și actele de punere în aplicare face obiectul unor interpretări divergente ale Consiliului și ale Comisiei. De aceea, consideră că alegerea unei proceduri anume pentru fiecare act trebuie făcută pe baza unor criterii clare.

3.3 Alte decizii pot necesita consultarea prealabilă a statelor membre, în vederea unei bune înțelegeri reciproce. Acest fapt permite și Comisiei să beneficieze de cunoștințele de specialitate ale statelor membre.

3.4 CESE este de acord cu ideea că sumele nete care rezultă din aplicarea modulării voluntare trebuie stabilite de Comisie, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, fără a fi asistată de un comitet, pentru a se garanta astfel rapiditatea și eficiența procedurilor.

3.5 De asemenea, CESE este de acord că Comisia trebuie împuternicită să adopte, asistată de Comitetul pentru dezvoltare rurală, acte de punere în aplicare în scopul garantării integrării modulării voluntare în programarea dezvoltării rurale.

3.6 Totodată, CESE este de acord să se confere Comisiei competențe de a adopta, asistată de Comitetul pentru fondurile agricole, acte de punere în aplicare în vederea garantării gestionării financiare a modulării voluntare.

Bruxelles, 15 martie 2011

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Staffan NILSSON